

“Anayasa'nın 129. maddesinin son fıkrasında "Memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında işledikleri iddia edilen suçlardan ötürü ceza kovuşturması açılması, kanunla belirlenen istisnalar dışında, kanunun gösterdiği idari merciin iznine bağlıdır." hükmü yer almaktadır. Maddede geçen "kovuşturma" ibaresi, teknik ceza muhakemesi hukukundaki dar anlamıyla (iddianamenin kabulüyle başlayan evre) değil, kamu görevlileri hakkında ceza yargılaması sürecinin başlayabilmesi için gerekli olan idari izin sistemini ifade eden geniş bir anlamda anlaşılmaktadır. Anayasa'nın bu ibaresi 4483 sayılı Kanun ile karşılık bulmuştur. Buna göre suç işlediği iddia edilen kamu görevlilerinin ceza soruşturmasına başlanabilmesi için idari izin gerekmektedir. Bununla birlikte, 2547 sayılı Kanunun itiraz konusu 53/c maddesinde suç soruşturması için bir izin mekanizması değil soruşturmanın kendisi düzenlenmiş ve soruşturma yetkisi Cumhuriyet savcılarını dışındaki kişilere havale edilmiştir. İdare ceza soruşturmasını bizzat yürütmekte ve sonunda ceza davası açılması gerektiğini düşünürse konuyu doğrudan ceza mahkemesi önüne intikal ettirmektedir.

Bilindiği üzere ceza soruşturması yürütme yetkisi genel olarak Cumhuriyet savcılarındadır. Ancak itiraz konusu kural bu durumun bir istisnasını düzenlemektedir. İtiraz konusu kural ile Yükseköğretim üst kuruluşları başkan ve üyeleri ile yükseköğretim kurumları yöneticilerinin, kadrolu ve sözleşmeli öğretim elemanlarının ve bu kuruluş ve kurumların 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi memurlarının görevleri dolayısıyla ya da görevlerini yaptıkları sırada işledikleri ileri sürülen suçlar hakkında inceleme yapma ve gerekli görülürse ceza soruşturması yapma yetkisi idare tarafından görevlendirilecek soruşturmacılara verilmektedir. Bu istisna kanunun şu bendidir: "(7) İdeolojik amaçlarla Anayasada yer alan temel hak ve hürriyetleri, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü veya dil, ırk, sınıf, din ve mezhep ayrılığına dayanılarak nitelikleri Anayasada belirtilen Cumhuriyeti ortadan kaldırmak maksadıyla işlenen suçlarla bunlara irtibatlı suçlar, öğrenme ve öğretme hürriyetini doğrudan veya dolaylı olarak kısıtlayan, kurumların sükun, huzur ve çalışma düzenini bozan boykot, işgal, engelleme, bunları teşvik ve tahrik, anarşik ve ideolojik olaylara ilişkin suçlar ile ağır cezayı gerektiren suçüstü hallerinde, yukarıda yazılı usuller uygulanmaz; bu hallerde kovuşturmayı Cumhuriyet Savcısı doğrudan yapar." Bu durumda, anılan bent kapsamına girebilecek az sayıdaki suç istisna, hakaret suçundan kasten öldürme suçuna kadar görev dolayısıyla veya görev sırasında işlenen çok geniş bir suç yelpazesinde ceza soruşturması yetkisi idarece belirlenecek soruşturmacı/lardadır. Nitekim, Danıştay Birinci Dairesi'nin kararlarına yansıdığı üzere, şu fiiller itiraz konusu kural kapsamında değerlendirilmiştir:

"...solunum sıkıntısı nedeniyle Acil Servise getirilen 2018 doğumlu çocuğun takip ve tedavisinde gerekli dikkat ve özeni göstermeyerek serviste ölümüne neden olmak." (Danıştay Birinci Dairesi, 26/11/2025, E:2025/1442, K:2025/1593),

"... gerçeğe aykırı işitme testi ve heyet raporu düzenlemek suretiyle resmi belgede sahtecilik yapmak. ... Söz konusu rapora dayanarak şikayetçi adına işitme cihazı olarak Sosyal Güvenlik Kurumunu zarara uğratmak suretiyle kamu kuruluşu aleyhine dolandırıcılık yapmak." (Danıştay Birinci Dairesi, 25/11/2025, E:2025/1375, K:2025/1564),

"...Silahlı saldırıyla bir kişiyi öldürmek, üç kişiyi yaralamak..." (Danıştay Birinci Dairesi 17/10/2019, E:2019/1612, K:2019/1447)

"...Kampuse giriş çıkışlarda ve Kampus içerisinde gerekli tedbirleri almayarak veya tedbirlerin alınmasını sağlamayarak 20.2.2015 tarihinde Üniversite içerisinde'nın

ölümüne yol açan olayın meydana gelmesine neden olmak suretiyle görevi kötüye kullanmak..." (Danıştay Birinci Dairesi, 04/07/2018, E:2018/535, K:2018/1275).

Mahkememizce Cumhuriyet savcılarının bazı kararlarının yargısal nitelikte olması ve Anayasa'ya göre yargı yetkisinin ancak mahkemelerce kullanılabilecek olması, soruşturmacıların hangi usul dahilinde soruşturmayı yürüteceklerinin belirli olmaması ve Cumhuriyet savcısının suç soruşturmasını yürütmekte sahip olduğu araçlar ile idarenin görevlendireceği soruşturmacının sahip olacağı araçlar mevcut haliyle dikkate alındığında soruşturmacı/lar tarafından Cumhuriyet savcısınıninkine nazaran etkili bir soruşturma yürütülmesinin mümkün olmadığı gözetilerek anılan kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanaatine varılmıştır.

Anayasa'nın 2. ve 19. maddesi yönünden aykırılık

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devletinin temel unsurlarından biri belirlilik ilkesidir. Bu ilkeye göre hukukî düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Belirlilik ilkesi, hukuksal güvenlikle bağlantılı olup kişinin kanundan belirli bir kesinlik içinde hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini verdiğini bilmesini zorunlu kılmaktadır. Kişi ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörebilir ve davranışlarını ayarlayabilir. Hukuki güvenlik ilkesi bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de hukuki düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar.

Hukuki güvenlik ve belirlilik ilkesi usul kurallarının da net olarak belirlenmesini gerekli kılar. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu incelendiğinde ceza soruşturmasına ilişkin çok sayıda hususun Kanun ile belirlendiği görülmektedir. Ancak idarenin belirleyeceği soruşturmacının hangi yetkilere sahip olacağı, savcı gibi kolluğun amiri sıfatını haiz olup olmayacağı, gözaltı; tutuklama ve benzeri diğer tedbirlerin uygulanmasını isteyebilip isteyemeyeceği gibi hususlar 2547 sayılı Kanunda belirlenmiş değildir.

Bu noktada, 2547 sayılı Kanunun 53/c-8 maddesinin ceza soruşturması usulüne ilişkin hüküm bulunmayan hallerde 4483 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağını belirttiği, 4483 sayılı Kanunun 6. maddesinde de "Ön inceleme ile görevlendirilen kişi veya kişiler, bakanlık müfettişleri ile kendilerini görevlendiren merciin bütün yetkilerini haiz olup, bu Kanunda hüküm bulunmayan hususlarda Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa göre işlem yapabilirler." kuralının bulunduğu akla gelebilir. Bazı yazarlarca idarenin belirlediği soruşturmacıların Cumhuriyet savcısının yetkilerini -anılan kurala istinaden- ilgili yer Cumhuriyet Başsavcılığı aracılığı ile kullanabileceği ileri sürülmektedir. Ancak bu değerlendirmeye katılmak mümkün değildir. Zira 4483 sayılı Kanun soruşturma öncesi izin sürecini düzenlemekte olup hepten ceza soruşturması öncesine ilişkindir. 4483 sayılı Kanun kapsamında izin verilmezse ceza soruşturması hiç başlamayacaktır. İtiraz konusu kural ise ceza soruşturmasının hem öncesine hem de bizzat kendisine ilişkindir. 4483 sayılı Kanun kapsamında ön inceleme yürüten personelin Cumhuriyet savcısının yetkilerini kullanamadığı gözetildiğinde; itiraz konusu kural kapsamındaki soruşturmacıların da bu yetkiye sahip olamayacakları açıktır. Diğer bir anlatımla, 4483 sayılı Kanunun kendi kapsamındaki ön incelemeciler için dahi savcı yetkisinin kullanılması sonucunu doğurmadığı gözetildiğinde, başka bir kanun kapsamında iş gören soruşturmacılar için bu yetkiyi doğurduğunun kabulü mümkün değildir. Ceza soruşturmasının

esasına ve tutuklama, gözaltı gibi kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının özüne ilişkin hususların kıyas yoluyla belirlenemeyeceği de izahtan varestedir.

Kaldı ki anılan yetkinin idarenin belirlediği soruşturmacı eliyle kullanılabileceği kabul edilirse de başka sorunlar doğmaktadır. Bunlardan en önemlisi, itiraz konusu kurala göre idarenin belirleyeceği soruşturmacıların ceza hukukçusu olmasının şart olmamasıdır. Halbuki Cumhuriyet savcıları meslekleri gereği ceza hukuku uzmanıdır. Bu durumda, şayet savcı yetkisinin aktarılan kural uyarınca idari soruşturmacılarca da kullanılabileceği yorumu benimsenirse, kişi hürriyetine ilişkin en temel tedbirlerin ceza hukuku uzmanı olmayan kişilerce kullanılabilmesine imkan tanınmış olur ki; itiraz konusu kural bu sefer de Anayasa'nın 19. maddesine aykırı hale gelmektedir. Nitekim itiraz konusu kuralda soruşturmacı olarak görevlendirileceklerin ceza hukukçusu olması şartına yer verilmemiş olup gözaltı ve tutuklama gibi kişi hürriyetine ilişkin en temel tedbirlerin işin uzmanı olmayan kişilerce kullanılabilmemesinin sistematik bir sorun olacağı açıktır.

Açıklanan nedenlerle itiraz konusu kuralın Anayasa'nın 2. ve 19. maddelerine aykırı olduğu sonucuna varılmıştır.

Anayasa'nın 9. maddesi yönünden aykırılık

Anayasa'nın 9. maddesinde "Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız ve tarafsız mahkemelerce kullanılır." kuralı yer almaktadır. Bilindiği üzere Cumhuriyet savcıları kovuşturmaya yer olmadığı kararı gibi mahkemelerin beraat kararları ile aynı hukuki sonuçları doğuran kararlar verme yetkisini haizdir. Bu türden kararlar ise bir suç soruşturmasını sonlandırmakla yargısal niteliktedir. Cumhuriyet savcıları hakim sınıfından atandıkları için anılan kural kapsamında bir sorun ortaya çıkmamakta ise de; itiraz konusu kural uyarınca belirlenecek soruşturmacıların hâkim sınıfından olmayacakları açıktır. Bu durumda, yargı yetkisinin idarece devşirilmesi söz konusu olmaktadır ki bu husus Anayasa'nın 9. maddesine aykırıdır.

Anayasa'nın 5., 17. ve 20. maddeleri yönünden (etkili soruşturma yükümlülüğü) aykırılık;

Genel olarak etkili soruşturma yükümlülüğü

Giriş bölümünde belirtildiği üzere itiraz konusu kuralın kapsadığı suçlar çok geniş düzenlenmiştir. Öldürme; ölüme sebebiyet verme gibi yaşam hakkıyla bağlantılı suçlar, yaralama gibi kötü muamele yasağına taalluk edebilecek suçlar veya özel hayata saygı hakkına değebilecek çok sayıda suç da kuralın kapsamında kapmaktadır. Bilindiği üzere yaşam hakkı AİHS'in 2. ve Anayasamızın 17/1. maddeleri ile korunmaktadır. Kötü muamele ise AİHS'in 3. ve Anayasamızın 17/3 maddelerinde yasaklanmıştır. Hem yaşam hakkı hem de kötü muamele yasağının söz konusu olduğu durumlarda etkili bir soruşturma yapılmasının lazım geldiği de AİHM ve Anayasa Mahkemesi kararları ile ortaya konulmuştur. Anayasa Mahkemesi muhtelif kararlarda söz konusu yükümlülüğünün Anayasa'nın 5. maddesi ile birlikte okunan 17., 20. ve diğer maddelerinden doğduğunu söylemektedir. Ayrıca Anayasa Mahkemesi özel hayata saygı hakkına ilişkin iddiaların da etkili soruşturulması gerektiğini belirtmiştir: "... Anayasa'nın 20. maddesi kapsamındaki pozitif yükümlülüğünün gereği olarak, devletin belirtilen eylemleri etkili bir şekilde cezalandıran hükümleri ihdas etme ve bunları etkili soruşturma ve kovuşturma suretiyle uygulamaya geçirme yükümlülüğü bulunduğunun kabulü gerekir. ... Bireysel başvuru kapsamında yapılacak değerlendirmede dikkate alınacak husus, yukarıda belirtilen

yükümlülükler kapsamında, yeterli usuli güvenceleri sunan etkili bir cezai takibat yürütülüp yürütülmediği olup, bu çerçevede, yürütülecek cezai soruşturmanın derhal başlaması, bağımsız bir biçimde ve kamu denetimine tabi olarak özenle ve süratle yürütülmesi ve etkili olması zaruridir." (Mehmet Arif Kılınç [1. B.], B. No: 2013/1656, 16/7/2014, § 27, 29).

Anayasa Mahkemesi Cembeli Erdem [1. B.], B. No: 2014/19077, 18/4/2018 kararında etkili soruşturma yükümlülüğü bağlamında şunları kaydetmektedir:

"...

66. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) Sözleşme'nin 2. maddesinin 1. maddesiyle yorumlandığında devletin yaşam hakkı kapsamındaki bir olayı etkili soruşturma yükümlülüğünün bulunduğunu kabul etmiştir (McCann ve diğerleri/Birleşik Krallık [BD], B. No: 18984/91, 27/9/1995, §161). Mahkeme, yaşam hakkı kapsamında incelediği McCann ve diğerleri/ Birleşik Krallık başvurusunda verdiği kararla devletin etkili soruşturma yükümlülüğü bulunduğunu ilk kez belirgin bir şekilde karar altına almıştır.

67. AİHM, 2001 yılında incelediği bir başvuruda verdiği kararda ise devletin yükümlülüğündeki etkili soruşturmanın ilkelerini belirlemiştir (Hugh Jordan/Birleşik Krallık, B. No: 24746/94, 4/5/2001). "Jordan Prensipleri" olarak anılan bu ilkeler, Mahkemenin tamamen yeni belirlediği ilkeler değildir. Yukarıda belirtilen McCann ve diğerleri/ Birleşik Krallık kararından beri önüne gelen davalarda uyguladığı birtakım ilkelerin sistematikleştirilmesinden ibarettir. Mahkemenin yaşam hakkı kapsamında etkili soruşturmaya ilişkin belirlediği ilkeler şöyledir:

-Soruşturma makamlarının yaşam hakkıyla ilgili konulardan haberdar olduğunda kendiliğinden harekete geçmeleri (Hugh Jordan/Birleşik Krallık, § 105)

-Soruşturma makamlarının bağımsız olmaları (Hugh Jordan/Birleşik Krallık, § 106)

-Soruşturmanın sorumluların tespitini ve cezalandırılmasını sağlayabilecek şekilde etkili olması, bu kapsamda olayı aydınlatmaya yarayabilecek bütün delillerin toplanması (Hugh Jordan/Birleşik Krallık, § 107)

-Soruşturmanın makul bir süratle tamamlanması (Hugh Jordan/Birleşik Krallık, § 108)

-Yürütülen soruşturmanın ve sonuçlarının kamu denetimine açık olması, her olayda, ölen kişinin yakınlarının veya başvurusunun meşru menfaatlerini korumak için bu süreçte gerekli olduğu ölçüde katılmalarının sağlanması (Hugh Jordan/Birleşik Krallık, § 109)

...

69. AİHM aynı zamanda tüm kovuşturmaların mahkûmiyet ve belirli bir cezaya hükmedilmesiyle sonuçlanmasına yönelik mutlak bir yükümlülük bulunmamasına rağmen ulusal mahkemelerin -kamu görevlilerinin ölümüne yol açan ihmalkârlıkları sonucu ortaya çıkan suçlar da dâhil olmak üzere- kişilerin hayatlarını tehlikeye sokan suçları cezalandırmamaya hiçbir koşulda olanak vermemesi gerektiğinin altını çizmektedir. Mahkemeye göre kamu güveninin sürdürülmesi, hukukun üstünlüğünün sağlanması ve kanunsuz eylemlere yönelik herhangi bir tolerans ya da ittifak olduğu görünümünün önlenmesi açısından bu durum hayati önem taşımaktadır (Okkalı/Türkiye, B. No: 52067/99, 17/10/2006)."

Yine Anayasa Mahkemesine göre "Kamu görevlileri tarafından yapıldığı ileri sürülen kötü muamele iddialarına ilişkin olarak yürütülen soruşturmanın etkililiği için soruşturmadan sorumlu ve tetkikleri yapan kişilerin olaylara karışan kişilerden yalnızca hiyerarşik ya da kurumsal olarak bağımsız olması yeterli değildir. Aynı zamanda soruşturmanın uygulamadaki bağımsızlığının ve tarafsızlığının da sağlanması gerekmektedir. Başka bir ifadeyle anılan ilke, soruşturmanın hem hukuki hem de fiili olarak tarafsızlığının ve bağımsızlığının sağlanmış olmasını gerektirir" (Betül Öztürk Gülhan ve Sıla Koç [1. B.], B. No: 2016/12937, 10/12/2019, § 60).

Aykırılık nedenleri

Bağımsızlık unsurunun sağlanmaması: İtiraz konusu kural ile ceza soruşturmasının Yükseköğretim Kurulu Başkanı için, kendisinin katılmadığı, Milli Eğitim Bakanının başkanlığındaki bir toplantıda, Yükseköğretim Kurulu üyelerinden teşkil edilecek en az üç kişilik bir kurulca, diğerleri için, Yükseköğretim Kurulu Başkanınca veya diğer disiplin amirlerince doğrudan veya görevlendirecekleri uygun sayıda soruşturmacı tarafından yapılması öngörülmüştür.

Her ne kadar kendisinin katılmadığı bir toplantı sonucunda belirlenecek olsa da; Yükseköğretim Kurulu Başkanının Yükseköğretim Kurulu üyelerinden teşekkül edecek üç kişilik bir kurulca soruşturulmasının hiyerarşik, kurumsal ve fiili bağımsızlık ilkesini ihlal ettiği ortadadır.

Diğerleri için yapılacak soruşturmanın da Yükseköğretim Kurulu Başkanı veya diğer disiplin amirlerince doğrudan veya görevlendirecekleri uygun sayıda soruşturmacı tarafından yapılacak olması da bağımsızlık ilkesini ihlal etmektedir. Zira ilgili soruşturmacı hiyerarşik, kurumsal ve fiili bağımsızlığa sahip olmayacağından suç iddiasını tüm boyutları ile ve yeterince derinlemesine soruşturma imkanından mahrum olacaktır.

Nitekim eldeki dosyadaki suç iddialarından biri davacıya uzun süreli sistematik mobing (bezdiri) uygulandığı iddiasıdır. Anılan iddiaya konu eylemlerin türüne göre kötü muamele yasağı yahut özel hayata saygı hakkına ilisebileceği ve etkili soruşturulması gerektiği izahtan varestedir. Hal böyle iken soruşturmayı yürütme yetkisi, itiraz konusu kural nedeniyle, mobingi uygulayanlarla aynı kurumda ve hiyerarşi içinde çalışanlarda olabilecektir.

Yine eldeki dosyadaki iddialardan diğer birkaçı; (üniversiteye araştırma görevlisi olarak alınan) "... ..'ın ataması yapılmadan YÖKSİS'e kayıt edildiği, Nisan 2022'de YÖKSİS kaydı yapılmasına rağmen kadro ilanının 27 Temmuz 2022'de yapıldığı ve alan dışı jüri üyelerine geçmiş tarihli rapor yazdırılarak çok sayıda yetkin kişinin başvurusuna rağmen adı geçen atamasının usulsüz bir şekilde yapıldığı,'nın henüz ataması yapılmamışken jüri üyesi olarak görevlendirildiği" iddiasıdır. Bu iddiaların anılan kadroya başvuran diğer adayların Anayasal haklarına taalluk edebileceği ortada olmakla etkili soruşturulması gerektiği açıktır. Bununla beraber davalı idare tarafından, itiraz konusu kural nedeniyle, "YÖKSİS kaydının yapılmasında sorumluluğu tespit edilecek Üniversite personeli ile ilgili soruşturmanın İstanbul Topkapı Üniversitesi Rektörlüğü tarafından yapılması" yönünde işlem tesis edilmiştir. Halbuki YÖKSİS kaydının yapılmış olması suçun emaresi mahiyetinde bir olgudur. Esas suç, var ise, geçmişe dönük rapor yazmak suretiyle resmi belgede sahtecilik veya usulsüz alım yapmak suretiyle görevi kötüye kullanmak gibi fiiller olabilir. Olayda ise, dosya incelendiğinde, ilgili YÖKSİS kaydını yaptığı belirlenen idari personel'ye "uyarma" cezası verilmesiyle yetinildiği, diğer iddiaların etkili bir soruşturmaya tabi tutulmadığı görülmektedir. Nitekim bu

iddialar soruşturulsa da bir aktarılan hiyerarşik, kurumsal ve fiili bağımsızlık sağlanamayacağı için soruşturmanın etkililiğinden bahsedilemeyeceği açıktır.

Açıklanan nedenlerle soruşturmacıların bağımsızlığını sağlamayan itiraz konusu kuralın Anayasanın 5., 17. ve 20. maddelerine aykırı olduğu düşünülmektedir.

Soruşturmacıların suçlu tespiti için gerekli olan araçlardan mahrum olması: İfade edildiği üzere, itiraz konusu kural nedeniyle, öldürmeden hakarete kadar çok geniş bir yelpazeye giren suçlara ilişkin ceza soruşturmaları doğrudan idari soruşturmacılar tarafından yürütülmektedir. Ancak Türk Ceza Kanununu incelendiğinde, Cumhuriyet savcılarının kolluğun amiri sıfatıyla emir ve talimat verebildiği, gözaltı uygulayabildiği, tutuklama isteyebildiği, gizli soruşturmacı usulünü işletebildiği, telefon dinlemesi vb. yollara başvurabildiği görülmektedir. Ancak, itiraz konusu kural tahtında ceza soruşturması yürütecek soruşturmacıların bu tür yetkileri ne zaman, nasıl ve ne şartlarda kullanacakları belirsizdir. Soruşturmayı yürüten idari soruşturmacıların (muhakkikler), savcı yetkilerini (arama, elkoyma, ifade alma vb.) kullanması gerekmektedir ancak hukukçu olmayan ve savcı sıfatını haiz olmayan bu kişilerin, özellikle kişi hak ve özgürlüklerini kısıtlayan koruma tedbirlerine (tutuklama, arama vb.) başvurusu ve kıyas yoluyla bu yetkileri kullanması hukuken kabul edilemez. Hal böyle iken ceza soruşturması yapma yetkisinin suçu soruşturmak için gerekli yetkilerle teçhiz edilmemiş idari soruşturmacılara verilmesinin etkili soruşturma yapma yükümlülüğünün önünde sistematik bir engel olduğu görülmektedir. Bu nedenle, anılan kural Anayasa'nın 5., 17. ve 20. maddelerine aykırıdır.

KARAR:

Yukarıda izah edilen nedenlerle, Anayasa'nın 2., 5., 9., 17., 19. ve 20. maddelerine aykırı olduğu kanısına ulaşılan 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunun 53. maddesinin c bendinin "c. (Değişik: 14/4/1982 - 2653/3 md.) Ceza soruşturması usulü: Yükseköğretim üst kuruluşları başkan ve üyeleri ile yükseköğretim kurumları yöneticilerinin, kadrolu ve sözleşmeli öğretim elemanlarının ve bu kuruluş ve kurumların 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi memurlarının görevleri dolayısıyla ya da görevlerini yaptıkları sırada işledikleri ileri sürülen suçlar hakkında yetkili makamlarca inceleme başlatılabilir, inceleme sonucunda soruşturma açılmasına karar verilmesi ya da doğrudan soruşturma başlatılması hâlinde aşağıdaki hükümler uygulanır: (1) İlk soruşturma: Yükseköğretim Kurulu Başkanı için, kendisinin katılmadığı, Milli Eğitim Bakanının başkanlığındaki bir toplantıda, Yükseköğretim Kurulu üyelerinden teşkil edilecek en az üç kişilik bir kurulca, diğerleri için, Yükseköğretim Kurulu Başkanınca veya diğer disiplin amirlerince doğrudan veya görevlendirecekleri uygun sayıda soruşturmacı tarafından yapılır. Öğretim elemanlarından soruşturmacı tayin edilmesi halinde, bunların, hakkında soruşturma yapılacak öğretim elemanının akademik unvanına veya daha üst akademik unvana sahip olmaları şarttır." kısmının iptali için itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına, 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 40. maddesinin birinci fıkrası uyarınca dava dosyasının onaylı örneği ile işbu kararın aslının dizi listesine bağlanarak Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine, Anayasa Mahkemesi'nin bu konuda vereceği karara kadar ve en çok 5 ay süreyle davanın geri bırakılmasına, bu süre içerisinde Anayasa Mahkemesi'nce bir karar verilmemesi halinde, mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine, kararın bir örneğinin taraflara tebliğine, 15/12/2025 tarihinde oybirliğiyle karar verildi."